

Studieopphold ved University of Western Cape:

Godt utbytte

Det odontologiske fakultet i Oslo har startet samarbeid med University of Western Cape (UWC) i Sør-Afrika. Det innebærer blant annet at to Oslo-studenter på fjerde studieår hver vår får tre måneder ved UWC. De to første kom tilbake i juni, godt fornøyd med oppholdet i Cape Town.

Thomas Jørgen Framnes og Even Granli Jokstad visste lite om hva de reiste til da de satte seg på flyet 16. mars. Men det fant de fort ut av. Vel fremme i Cape Town og ved Tygerberg sykehus, 25 kilometer utenfor byen, der odontologiundervisningen ved UWC foregår, fikk de anledning til å legge opp programmet selv.

– Vi ønsket i størst mulig grad å få erfaring med behandling og pasientgrupper som vi ikke møter så mange av i Norge, og ville legge mindre vekt på protetik, endodonti, periodonti og konserverende behandling. Vi laget en plan over hva vi ønsket å få med oss og hvilke klinikker vi ønsket å besøke. I den grad vi hadde oversikt over hva

Oppholdet bød på mange opplevelser. Her er Thomas Jørgen Framnes og Even Granli Jokstad klare for haidykking. Foto: privat.

som fantes. I ettertid ser vi at det var mye som viste seg å være av stor interesse for oss som vi ikke visste at var der, men som vi ble klar over etter hvert. Nå rapporterer vi så grundig vi kan det vi har kartlagt og erfart, slik at det skal bli lettere for studenter som reiser etter oss å orientere seg og velge.

– Fikk dere noe utbytte av oppholdet?

– Ja absolutt. Kunnskapsnivået der er høyt. Og mye annet er likt det norske nivået, både faglig og utstyrmessig, bortsett fra at de har litt strammere

økonomiske rammer når det gjelder utstyr. Likevel har vi sett mye som vi aldri får se her hjemme. For eksempel gjenbruk av ekstraksjonstenger etter litt tannbørsteskrubbing for å få vekk blod, og fire minutter

i desinfeksjonsbad. Pasientenes plager og behandlingen de tilbys er også veldig annerledes enn vi er vant til.

– Selv om vi måtte bruke tid på å orientere oss, var vi heldig stilt på den måten at vi kunne bevege oss helt fritt, og ta med oss det vi ønsket av undervisning. Vi tilhørte ikke noe kull eller noen klasse og hadde ingen fast timeplan. Likevel fikk vi en god struktur på ukene, med varierte aktiviteter hele tiden. Vi fikk jobbe alt vi ville, og brukte mye tid på akuttavdelingen. Der følte vi oss hjertelig velkomne, og fikk god hjelp av de ferdig utdannede tannlegene når vi trengte det.

Oppholdet har blant annet gjort oss mye tryggere på «grovsmedarbeid» enn vi har mulighet til å bli hjemme, fordi det er for få ekstraksjoner i hverdagen i Geitmyrsveien. Dessuten er vi blitt nærmere kjent med oral kirurgi, som kanskje er det feltet innenfor odontologifaget som interesserer oss mest.

– Hva slags arbeid fikk dere gjøre?

– Masse ekstraksjoner. Det var veldig uvanlig til å begynne med. Tenner som fint kunne vært reddet og som aldri ville blitt trukket her i Norge, ble bare trukket rett ut. Dessuten er det mye traumeskader blant pasientene, ofte etter overfall. Fraktur og luksasjon av både mandibelen og maxilla er relativt vanlige tilstander. Vi har også assistert ved operasjoner som fjerning av retinerte visdomstenner og apicectomier,

Gutta spiller begge fotball i 2. divisjon i Norge, og var glade for å få trene med universitetslaget i Cape Town. Foto: privat.

og fått observere mange interessante tilstander og behandlingsprinsipper.

– Har oppholdet i Cape Town gått på bekostning av studieprogresjonen?

– Det har det ikke. Vi hadde med lærebøker og hadde eksamen samtidig med kullet vårt. Da satt vi på hvert vårt rom ved UWC og løste eksamensoppgavene fra Norge. Likevel; samtidig som vi har fått med oss mye annet, er det klart at vi har gått glipp av en del undervisning. Men det er uproblematisk å fortsette på samme kull, selv om vi var borte i tre måneder. Vi tar det igjen. Dessuten har vi samlet materiale til masteroppgaven vår, som skal handle om barn og hiv. Hiv og aids er absolutt et kapittel for seg i Sør-Afrika, siden det gjelder en stor del av befolkningen. I vår masteroppgave vil vi prøve å gjøre en sammenligning av situasjonen i dag med slik den var for ti år siden.

– Var dere redde for å bli smittet selv?

– Ja, det skal vi ikke legge skjul på. Vi brukte både vernebriller og doble hansker og frykten for nålestikk var hele tiden til stede. Vi opplevde at det skjedde en tre-fire ganger mens vi var der. Med andre tannleger. De hadde riktignok gode rutiner og satte i verk tiltak med én gang ved slike tilfeller, men vi er glade for at det ikke skjedde med oss.

– Hvordan var livet ellers for to norske studenter i Cape Town?

– Vi hadde det kjempefint. Vi bodde bra, i et gjestehus utenfor campus. Vi hadde leiebil hele perioden. Det viste seg å være nødvendig. Dessuten fikk vi plass på fotballaget ved UWC. Vi spiller i 2. divisjon hjemme begge to, så det var flott å få trene. Men det tok litt tid før de begynte å sentre til oss. Fotball er ikke sporten for de hvite i Sør-Afrika, så vi skilte oss litt ut, men ble veldig

raskt godtatt. Ellers brukte vi tiden godt, og fikk sett og opplevd mye, både av sportslig karakter, som surfing, haidykking og fallskjermhopping, og fjell og natur med safari og ville dyr.

I tillegg til sånne ting som har med gastronomi og vin å gjøre. Dette har vært berikende på alle måter. Ikke minst faglig. Det er det som er hovedsaken, naturligvis. Men det skader ikke at alt annet har vært bra også.

– Hvordan finansierte dere oppholdet?

– Vi fikk bidrag både fra Frans Bergrens og Knut og Liv Gards minnefond. Dessuten har både Lånekassen og Oslo-fakultetet bidratt, forteller Framnes og Jokstad, som er takknemlige for muligheten de fikk og ikke ville vært oppholdet foruten.

Ellen Beate Dyvi